

Ali Babacan 21 Ocak 2026 Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekillерimiz,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin değerli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bu salonda bizleri izlemekte olan değerli konuklar,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor;

Yeni Yol Grup'unun haftalık grup toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz diyorum.

Sözlerimin hemen başında, Yeni Yol Genel Başkan'ı olarak bayrağı devralan Sayın İzzetin Küçük'ü kutluyor; demokrasimiz adına üstlendiği sorumlulukta kendisine başarılar temenni ediyorum.

Değerli arkadaşlar,

Ülkede şiddet bitmiyor - bitmiyor - bitmiyor.

Sokakta şiddet, trafikte şiddet, pazar yerinde şiddet; yetişkinler arasında, çocuklar arasında şiddet.

Ülkede motorcu çeteler fink atıyor, iktidardakilerin umurunda değil.

İstanbul'un göbeğinde mafyalar dükkân basıp ev basıp adam vuruyor, iktidardakilerin umurunda değil.

Cezalandırılmayan her şiddet eylemi, başka eylemleri doğuruyor; toplumu bir çığ gibi felakete sürüklüyor.

Türlü türlü silahların yaygınlaştığı, kesici, ateşli her türlü silaha kolayca ulaşılan bir ülke haline geldik.

Çocukların hem mağdur, hem de fail olarak şiddet sarmalının tam ortasında kaldığı son derece tehlikeli bir dönemden geçiyoruz.

Bu şiddet sarmalının son kurbanlarından biri, henüz 17 yaşındaki Atlas oldu.

Atlas Çağlayan, çok sıradan bir günde, oturmak, kahve içmek için gittiği kafede hayattan koparıldı.

Anne Gülhan Çağlayan perişan:

“Benim oğluma yapıldı, yarın başka Atlaslara da yapılmasın” diyor, feryat ediyor.

Atlas'ı hayattan koparan kişi ise 15 yaşında, başka bir çocuk.

Pazartesi günü, 19 Ocak, Hrant Dink'in ölüm yıl dönümüydü.

Kendisini tekrar saygıyla anıyor, acılı ailesine bir kez daha başsağlığı diliyorum.

Eşi Rakel, Hrant Dink'in vefatından sonra şunu demişti:

“Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılmaz”

Bir bebekten bir katil oluşturmak...

Biz de sorgulayacağız arkadaşlar.

Her sorun gibi, topluma yayılmış şiddet sorunu da hamasi sloganlarla, asacağız, keseceğiz vaatleriyle çözemeyiz.

Sorun ancak sorgulayarak çözülür; cüretli adımlar atarak çözülür.

Bir yıl önce Ahmet Minguzzi'yi, Kadıköy'de bir pazar yerinde kaybettik.

Dört ay önce Hakan Çakır'ı Ankara'da, yine benzer bir şiddet sarmalının içinde yitirdik.

Türkiye, insanların sokakta kendini güvende hissetmediği bir ülke haline geldi.

Türkiye'de “Ben istediğimi yaparım, iki üç yıl yatar çıkarım” diyenlerin kendisini güvende hissettiği bir ortam var şu anda.

Fakat, aynı Türkiye, kurallara uyan vatandaşlarımızın, kendisini güvende hissetmediği bir ülke haline geldi.

Çelişkiyi görüyor musunuz?

Hakikat ortada: Ülkedeki adalet sistemi, haksızlığa maruz kalana değil; suç işleyene güvence veriyor adeta.

Ülkede adalet sistemi, suç işleyenin sırtını sıvazlarken; hakkını arayan vatandaşa "Hiç boşuna hakkını arama, buradan bir şey çıkmaz" duygusunu aşıyor.

Adalet zayıfladıkça, hukukun caydırıcılığı azaldıkça; gençlerimiz, çocuklarımız şiddete sürükleniyor.

Bugün bir tartışma, bir yan bakış, bir söz; hayatların karardığı bir olaya dönüştürülüyor.

Ülkede bir suç örgütü kurmak, ne yazık ki şu anda şirket kurmaktan daha kolay hale geldi.

Biliyorsunuz biz şirket kurmayı kolaylaştıran, bir günde şirket kurmayı mümkün hale getiren bir yasa çıkartmıştık zamanında. Şu anda suç örgütü kurmak ondan da kolay.

Her köşe başında ayrı bir çete, her sokakta ayrı bir mafya düzeni var.

RTÜK uyuyor.

İktidar adeta bu ortamı teşvik eden bir yayın politikasını destekliyor şu anda.

Televizyonlara bir bakın ya!

Türlü türlü dizilerde; suç örgütleri, çeteler, mafya sürekli konu ediliyor.

Suç örgütlerinin yaptığı adeta bir kahramanlıkmiş gibi sunuluyor millete, özendiriliyor o dünya.

Hukuktan, adaletten nasibini almayanlar öyle bir iklim oluşturuyorlar ki; bir suç örgütü ise, mafyaysa, "Ya arkadaş, sizin bilmediğiniz şeyler vardır, onların da başka türlü faydası vardır belki memlekete." Hatta başka bir imayla, "Ya belki de devlet var arkalarında." imasıyla bu iş teşvik ediliyor, unutmayın. O gözle bir bakın şu dizilere.

Pompalanan, propagandası yapılan şu suç teşvikine bakın ya!

En ufak, en ufak tweet'i takip eden, her şeye karışan, gerektiğinde köşe yazarlarına cevap yetiştiren bir Cumhurbaşkanı, ülkenin sosyal ortamının nereye sürüklendiğinin farkında olmamış olamaz!

Onun için hep beraber bu işi masaya yatırmanın günü geldi geçiyor.

Bakın unutmayalım, bu yapılar en kolay ulaşabildikleri yere yöneliyorlar:

Gençlerimize...

Niye? İşsizliğin, umutsuzluğun, eğitimden kopuşun ve adaletsizlik duygusunun hâkim olduğu bu ortamda gençler, bu karanlık yapıların kullanışlı birer aparatı haline geliyorlar.

Devletin sahip çıkmadığı gençler, bu yapılar tarafından adeta “istihdam” ediliyor.

Bakın arkadaşlar,

Gençlerin önemli bir kısmı, neredeyse üçte biri okulda da değil, işte de değil.

Eğitim sisteminin dışına itilmiş durumdalar.

Okuldan kopmuş, işsiz, güçsüz bırakılmış, yarınlara dair hayalleri elinden alınmış bir gençlikten söz ediyoruz.

Tam da bu örgütler için verimli bir ortamdan bahsediyoruz.

Çeteler çaresizlikten beslenir, yoksulluktan beslenir, adaletsizlikten beslenir.

Buradan iktidardakilere seslenmek istiyorum,

Çetelerle mücadele etmek istiyorsanız, önce eğitim sisteminde gençleri tutmaya bakın.

Gençlerin emeğini karşılıksız bırakmayın. Onlara, yarınlarını kurabilecekleri bir zemin hazırlayın.

Ve en önemlisi de şu:

Helal kazanç imkânlarını artırın! Helal kazanç... İş imkânlarını artırın!

Yıllardır söylüyoruz.

Bıkmadan, usanmadan da tekrar tekrar söylüyoruz, söyleyeceğiz:

Önce şu ekonomiyi düzeltin.

Ekonomiyi düzeltmeden ne güvenliği sağlarsınız, ne suçu önlersiniz, ne de gençleri koruyabilirsiniz.

Ülkede topyekûn refah artmadıktan sonra insanların kötü alışkanlıklara, kötü yollara düşme ihtimali her zaman daha yüksek olur.

Bugün, günlük bir kahve parasını dahi çok gördüğünüz gençler, öğrenciler çetelerin eline düşmüş durumda.

Ama bu böyle gitmez arkadaşlar, bu böyle gitmez... Biz varız.

Korkuya karşı hukuk, karanlığa karşı umut diyoruz.

Gençlerimizi suç örgütlerinin, çetelerin, mafya düzeninin insafına terk etmeyeceğiz.

Biz biliyoruz ki; adaletin, liyakatin ve fırsat eşitliğinin olduğu bir Türkiye’de hiçbir gencimizin emeği karşılıksız kalmaz.

Adaleti güçlendireceğiz.

Hukuku herkes için eşit uygulayacağız.

Çocuklarımızı ve gençlerimiz suçtan koruyan, onlara güçlü yarımlar sunan bir düzeni hep birlikte kuracağız.

Bizim; kriminal çetelere de, toprağa da kurban verecek tek bir gencimiz yok.

Biz Hakan'ların, Ahmet'lerin, Atlas'ların katillerinin; bu karanlığı doğuran, büyüten zihniyetin tam karşısında olacağız;

Bu ülkenin gencecik evlatlarının, gözü yaşlı annelerinin yanındayız, yanında olmaya da devam edeceğiz.

Değerli arkadaşlar,

Ülkemizi saran, her bir haneye girip kanını emen bir kene var:

Bu kenenin adı, evet, biraz önce değerli genel başkanımız da ifade etti “Sanal Kumar-Sanal Bahis”

Bu sanal kumar bahis de kene gibi, yapıştı mı bırakmıyor.

İnsanlar intihara sürükleniyor, aileler yuvalar dağılıyor...

Ama önlem adına bir şey var mı ya? Şöyle bir bakın.

Şu son bir yılda iktidar ne yaptı? Birkaç tane göstermelik operasyon haricinde ne yaptı?

Aylardır kürsülerden haykırıyoruz.

Aylar yıl oldu, cenazeler çoğaldı; fakat iktidar kılını kıpırdatmıyor.

Sebebi belli:

Sanal kumarı da, san bahisi de oynatanlar iktidarın kankaları arkadaşlar.

Sanal kumar ve bahisse resmen izin veren, yasallaştıran iktidarın kendisi.

Tek imzayla izin verdiler hepsini, tek imzayla. Böyle bir şey yoktu ki Türkiye'de.

Şöyle beş sene öncesine gidin, var mıydı böyle bir şey? Yoktu.

Nereden başladı, nasıl oldu?

O menfaat şebekesi geldi. Dedi ki: "Efendim, burada çok para var. Burada çok para dönüyor. Buradan hem devlete para gelir hem de bizler de nasipleniriz." Ve tek imza ile izin verildi hepsine.

Bir kumar firmasına, altı tane de bahis firmasına.

Sanal kumar ve bahissin reklamının yapılmasına izin veren bizzat iktidardakilerin kendisi ya!

Yoksa kamu bankaları nasıl bunların boy boy ilanını verir? "Hangi kumar oynamak istiyorsan o kumar sitesine buradan ulaşabilirsin" diye. Her bir kamu bankasının internet uygulamasına kumarhaneler de şube açmış ya, şu hale bakın!

Biraz önce gördükleriniz, o ekranda genel başkanımızın gösterdikleri, bankaların internet şubelerinin içine açılan kumarhane şubeleri. Üstelik "paran yoksa da kredin hazır" diyor.

Esnaf gidiyor, kredi istiyor. "Bir dakika" diyor, "bir bakmamız gerekiyor. Senin vergi borcun var mı, sigorta borcun var mı? Varsa zaten alamazsın" diyor.

Ama kumar oynamak için kredi isteyen devlet bankalarına bir tık mesafesindesiniz.

Tıkliyorsunuz, kredi alıyorsunuz. Böyle ekonomi yönetimi batsın ya! Böyle bir şey olur mu?

Bugün Türkiye’de içkinin reklamı yasak, sigaranın reklamı yasak; Bütün Avrupa’da İçkinin ve sigaranın reklamı yasak. Çünkü zararlı. İnsani bir şey bu. Ama Türkiye’de kumar reklamı serbest.

Cumhurbaşkanı da çıkıyor, sanki ülkeyi kendisi yönetmiyormuş gibi birtakım açıklamalarda bulunuyor.

Sanal kumardan çıkıyor, millete şikâyet ediyor. Ya CİMER diye bir yer var, insanlar CİMER’e, yani Cumhurbaşkanlığı İletişim Merkezine şikâyet ulaştırırsın diye.

Cumhurbaşkanlığı, memleketteki sorunları millete şikâyet makamı değildir, çözüm üretme makamıdır ya!

Ama dikkat edin arkadaşlar, hep oyun içinde oyun. Sanki başkaları yapmış, başkaları izin vermiş, Sayın Erdoğan da ne diyor? "Ben onlarla mücadele ediyorum." diyor.

Bizzat imzayla bunlara izin veren Erdoğan’la, bu olanları millete şikâyet eden Erdoğan, adeta perde arkasında kendi kendisiyle bir mücadele içinde.

Şikâyet eden kendisi, aslında edilen de kendisi, müsebbibi de kendisi bakın.

"Kökünü kurutacağız." diyor.

Ya bu sanal kumarın kökü sizde... Siz başlattınız.

Siz, Cumhurbaşkanı olarak, aynı zamanda Merkez Bankası başkanısınız, bugün bir imzayla onu görevden alamıyor musunuz? Her şeyi talimatla ona yaptırmıyor musunuz? Evet.

Yeri geldiğinde Adalet Bakanı değil misiniz? Yeri geldiğinde Maliye Bakanı değil misiniz?

Bu ülkenin her şeyinden sorumlu değil misiniz?

Sanki sorumlu değilmiş gibi. Hiç bu tiyatrolara gerek yok. Kimi kime şikâyet ediyorsunuz ya?

Tek yetkili sizsiniz, tek yetkili.

2017’de anayasa değişikliğiyle o yetkiyi aldınız. 2018’den bu yana da tek yetkiyi siz kullanıyorsunuz.

Bütün bunlara resmen izin veren de sizsiniz, siz.

Bir vatandaş üç kuruş maaşının yüzlerce katına kadar, dışarıdan borç alıp, kumar oynuyor bu ülkede.

Beyaz yakalı bir çalışan, maaşının onlarca katı miktarda, bizzat sizin izin verdiğiniz sitelere girip, hiçbir kısıtlama olmadan borç alıp kumar oynayabiliyor.

Bu nasıl başıboşluk ya?

Bakın arkadaşlar, bunlar sadece izin vermekle kalmadılar;

İnsanları korumak için kayda değer hiçbir düzenleme de yapmadılar.

Yapılacak iş çok belli.

Nasıl tek imzayla izin verdiyseniz, yine tek imzayla izinleri kaldıracaksınız.

Bu kadar basit inanın.

İşinize geldiğinde sosyal medyayı kapatmıyor musunuz?

Bir bakıyorsunuz erişim yok, işlemiyor. Giremiyorsunuz, değil mi?

Cumhurbaşkanına hakaret içeren bir tweet atan hangi hesap olursa olsun, ne kadar gizli, ne kadar adını saklayan hesap olursa olsun, iki saat sonra kapısında polis belirmiyor mu? "Gel arkadaş" diye.

Demek ki biliyorsunuz, takip ediyorsunuz.

İşte ben buradan Sayın Erdoğan'a diyorum ki, hani o sosyal medya fişi var ya, şöyle arada çektiğiniz. O fişin hemen yanında da sanal kumar fişi var. Yerini bilmiyorsanız gelip gösteririz o fişin hangi fiş olduğunu.

O sosyal medya fişinin yanındaki sanal kumar fişini çekin, bu işi bitirin. Bu kadar basit ya.

İnsanları da aptal yerine koymayın, aldatmayın kimseyi.

İnsanlar ölüyor, aileler, ocaklar sönüyor.

Bu milleti, sanal kumar ve bahis denen illetten artık kurtarmanın vakti geldi geçti.

Değerli arkadaşlar,

Bu hafta kuryeler kontak kapatma eylemine gitti.

Türk Metal Sendikası grev kararı aldı.

Bundan önce emekliler, işçiler, memurlar Türkiye'nin dört bir yanında seslerini duyurmaya çalıştı, çalışıyor.

Dert aynı.

Geçim sıkıntısı. Gelir adaletsizliği.

Esnaf kredi kullanacak, "vergi borcun var kullanamazsın" diyorlar.

Böyle bir şey yoktu.

Halk Bankası'nın esnaf kredilerinde ya da esnaf kredi kefalet kooperatiflerinin kredilerinde böyle bir şey yoktu.

Ya zaten esnaf zor durumda, vergi borcunu ödeyemiyor, sigorta borcunu ödeyemiyor.

Onun için gelip senden kredi istiyor.

Parası olsa, hali vakti yerinde olsa niye kredi alıp faiz ödesin ki?

Muhtaç duruma düşmüş, vergisini ödeyemeyecek duruma düşmüş esnaf gidiyor ki, "Kredi istiyorum." Diyor ki: "Ya senin vergi borcun var, sigorta borcun var, onu öde de gel."

"Zaten ben krediyi çekeceğim, bir kısmını onu ödemekte kullanacağım, bir kısmını işimi döndürmekte kullanacağım." Yok, "borcun varsa" diyor, "bir milyon liralık esnaf kredisini kullandırıramazsın" diyor.

Bu adalet mi ya?

Bu ekonomi yönetimi mi?

İnsanlar lüks istemiyor arkadaşlar. İnsanlar bir ayrıcalıkta talep etmiyorlar.

Sadece şunu söylüyorlar:

"Çalışıyoruz ama geçinemiyoruz."

"Emekli olduk ama ay sonunu getiremiyoruz."

Ülkemizde geçim derdi var. Çok ciddi çok derin bir geçim derdi var.

Bakın arkadaşlar, hep asgari ücret, emekli maaşı diyoruz da birkaç rakam vereceğim size. Bunlar bazen göz ardı edilebiliyor.

Engelli aylığı, %70 ve üzerinde engeli olan bir vatandaşımızın aylığı... Geçen yıl 6.454 TL liraydı, bu sene 7.655 liraya çıktı.

Engelli Yakını Aylığı:

4.302'den sağ olsunlar 5.103 liraya çıkarmışlar.

65 yaş aylığı:

5.390 liradan, 6.393 liraya çıkarmışlar.

Zam 1.003 lira, sadaka sadaka...

Dul ve yetim aylığı, eşin aldığı rakam.

8.440, çıkmış 9.468 liraya

Ücretler sefalet ücreti.

Zam yapılan miktarlar adeta "al sana biraz daha sadaka vereyim" miktarı.

Çok yazık, çok! Çok yazık.

Bakın arkadaşlar,

Şu andaki ekonomi yönetiminin bir tezi var, değil mi? Bunlar ne diyor?

"Asgari ücrete, emekliye zam yaparsak, memura zam yaparsak enflasyon patlayıp gider." diyorlar.

Geçen hafta da söyledim: Yanlış teşhis, yanlış tedavi. Olan hastaya oluyor. Olan emekliye oluyor, asgari ücretliye oluyor.

Türkiye'deki enflasyonun kaynağı arz tarafındadır, maliyet tarafındadır.

Damat döneminde yanlış politikalar sebebiyle enflasyonu patlattılar, kuru patlattılar. O yüksek enflasyonun hâlâ getirdiği bir dönemin, krizin izlerini yaşıyor ülke.

Kur patladığı için, maliyetler arttığı için Türkiye'de enflasyon yüksek.

Yoksa "talep fazla, insanların çok parası var. Kuyrukta alışveriş, AVM'ler dolu. Millet o kadar çok alışveriş ediyor ki fiyatlar yükseliyor." Değil! Değil, bunu anlamadılar.

Kriz sonrası dönemler farklıdır arkadaşlar.

Bakın iki tane size çarpıcı örnek vereceğim:

Yıl 2004. Biz 2004'ün sonunda asgari ücrete %37,5 zam verdik.

2004'te enflasyon neydi? 34 yıl sonra ilk defa tek haneye inmişti, %9. Gerçekleşen enflasyon %9 iken asgari ücreti %37,5 artırdık.

O zaman IMF de başımızda, şimdikiler gibi diyordu ki: "Ya beklenen enflasyon kadar zam verin."

"Ya siz bir yere çekil ya, siz alacağınızı tahsil etmiyor musunuz? Biz de iki yıllık hükümetiz, yapıyoruz bu işleri. Bir çekilin kenara" dedik.

Beklenen enflasyon kadar, şu anda Mehmet Şimşek diyor ya, beklenen enflasyon kadar. IMF de o zaman onu söylüyordu. "Yok" dedik, "biz %37,5 zammı verdik arkadaş" dedik.

Peki, 2005 yılında enflasyon kaç çıktı? %9'dan %7,7'ye düştü.

%9 gerçekleşen enflasyon. Asgari ücrete %37,5 zam vermişiz, ertesi yıl da enflasyon %7.7'ye düşmüş.

Sayın Erdoğan, duy, duy, bu örnekleri duy.

Farkında değildin herhalde o günlerde.

"Ya bu işler nasıl oluyor, nasıl oldu da biz başardık" diye. Hiçbir şey öğrenmemiş bunlar ya, hiçbir şey kapmamış.

Bir başka örnek; 2008.

2008 yılında enflasyon %10 olarak neticelendi.

Biz o yıl asgari ücrete %19.8 zam yaptık. Bakın enflasyonun iki katı ha?

Peki, 2009'da enflasyon ne oldu? %6,5'a düştü, %6,5.

Asgari ücrete %20 zam, enflasyon %9'dan, %10'dan %6,5'a düşmüş.

Ya doğru teşhis edeceksiniz, doğru.

Eğer enflasyon kur ve maliyet kaynaklıysa, asgari ücrete zam yapmak enflasyonu artırmaz. Sadece adaletin, hakkın gereğini yerine getirir ya. Bizim dediğimiz de bu.

Ama bunlar bilmiyor arkadaşlar, bilmiyor. Gerçekten bilmiyor ya.

Türkiye’de çarşı pazar nasıl işler, bunlar bilmiyor.

Ya şu “ekonomiyi yönetiyorum” diyenlerden herhangi birisine bir tane bakkal dükkanını emanet edin, inanın altı ayda batırırlar, yönetemezler.

Çünkü hayatları boyunca hiç yapmamışlar ki o işi, yapmamışlar.

Kimisi bulutların üzerinde dolaşmış, kimisi gitmiş teknik işlerle uğraşmış, kimisi de siyasetin günlük belagatına kapılmış ama gerçek hayatı öğrenmemiş.

Bildikleri tek şey, etraflarındaki menfaat şebekelerini beslemek. Bunu iyi biliyorlar.

Bugün Türkiye’de toplam servetin yaklaşık yüzde 40’ı nüfusun sadece yüzde 1’inin elinde.

Nüfusun altta kalan %50’si toplam servetin sadece %4’üne sahip arkadaşlar.

Üstüne basa basa söylüyorum:

Türkiye’de büyük bir servet transferi yaşandı, yaşanıyor, devam ediyor.

Peki bu transfer kimden kime? Servet kimden kime transfer oluyor?

Fakirden, zengine...Milletten, menfaat şebekelerine...

Bugün ülkeyi yönetenler, kendi yanlış kararlarının, kendi hatalı ekonomi politikalarının faturasını millete ödetmeye devam ediyor.

Bugün ülkeyi yönetenler, emeği değersizleştiriyor;

Alın terinin karşılığını vermiyorlar;

Çalışanı, üreteni, emekliyi enflasyona ve kendi kötü yönetimlerine ezdiriyorlar.

Bizim buna itirazımız var.

Çünkü bu ülke; menfaat şebekeleriyle değil, emekle ve alın teriyle büyür;

Ayrıcalıklarla değil, adaletle ayakta durur.

Geçim sıkıntısını bitirmeden, gelir adaletini sağlamadan, ülkede huzur olmaz.

Gerçekten yoruldu bu ülke arkadaşlar yahu.

İktidar kendi de yoruldu ama ülkeyi de çok yordu.

Milletimiz; keyfî kararlardan, hesapsız kitapsız yönetimden, günü kurtarmaya çalışan bu siyasetten oyunundan bıktı, usandı.

Evet Arkadaşlar,

Bakın sabrın sonuna geldik,

İnsanlarımız dertli ve insanlarımız haklı olarak öfkeli.

Ülkemizin dört bir yanında vatandaşlarımız isyan ediyor.

Ve altını çiziyorum: Bu feryat sadece bir kesimin feryadı değil.

Emekli "bittik" diyor.

İşçi "dayanamıyorum" diyor.

Memur "maaşım eridi" diyor.

Genç "yarınımız yok" diyor.

Esnaf "kepenk kapatıyorum" diyor.

Herkes aynı şeyi söylüyor:

"Bıçak kemiğe dayandı!" diyor.

İktidardakiler!

Sayın Erdoğan!

Size buradan açık ve net bir şekilde sesleniyorum.

Millele kulak vermiyorsunuz.

Halktan koptunuz.

Yanlış kararlar aldınız, alıyorsunuz.

Uyardık, dinlemediniz.

Ülkede hukuku zayıflattınız.

Kurumları yerle bir ettiniz.

Kuralları yok saydınız

Ekonomiyi keyfiliğe teslim ettiniz.

Sonuç ortada.

Şimdi çıkıp “sabredin” diyorsunuz.

Tam 7 yıldır, “Enflasyonu tek haneye düşürmeye az kaldı” diyorsunuz.

7 yıl! Hala %30’da ya.

Aynı hikâyeyi satmaya çalışıyorsunuz.

Ancak, bu milletin bedel ödemeye tahammülü kalmadı.

Ülkede ne adalet kaldı, ne de kalkınma.

Bizim vaktiyle kurduğumuz partinin adı neydi? Bu aralar hiç kullanmıyorlar biliyorsunuz. “AK Parti” deyip biraz kısa kesiyorlar, es geçiyorlar. Aslında o partinin adı Adalet ve Kalkınma Partisi'ydi.

Siz, adaleti de bitirdiniz, kalkınmayı da bitirdiniz.

Biz vatandaşlarımızın yorgunluğunu görmezden gelmiyoruz.

Biz bu yorgunluğu umutla yenmeye geliyoruz.

Geçtiğimiz hafta arkadaşlarımız bana sosyal medyadan bir kısa bir video gösterdi.

Bir emeklimiz bize sesleniyor:

"Ya gelin de şu ülkeyi düzeltin artık" diyor.

Geleceğiz arkadaşlar, geleceğiz inşallah.

Biz kendimizden eminiz, dosdoğru bir yolda yürüyoruz.

Çok şükür kimseyi aldatmıyoruz. Özümüz neyse sözümüz o.

Hukuku da, adaleti de, ekonomiyi de düzeltereğiz.

Eğitimi de düzeltereğiz, sağlığı da düzeltereğiz.

Kumarsız, çetesiz, mafyasız bir Türkiye mümkün ya, bu mümkün.

Yeter ki siz o masaya yumruğunuzu vurun ve deyin ki: "Ben istemiyorum arkadaş." Sapasağlam bir İçişleri Bakanı da koyun. Göz yummayacaksın arkadaş. Kimseye gözünü açtırmayacaksın, "bitireceksin şu işi" diyeceksiniz.

Ya fişi çekmek kadar kolay olmasa da inanın bir aydır, iki aydır o kadar, biter.

Devlet gücünü, devlet otoritesini açıkça ortaya koyduğu zaman bu ülkede ne çete ne mafya barınamaz arkadaşlar ya, barınamaz.

Ama o otoriteyi ortaya koyması gerekenler, arka perdede şöyle ya da böyle o yapılarla başka işler götürüyorlarsa, işte o zaman o yapılar kene gibi bir yapışır, bir daha da ülkeden sökmek zorlaşır.

Ama biz inşallah bunu milletimize göstereceğiz.

Ülkeyi bu iki kutuplu siyasete de mahkûm etmeyeceğiz.

Ya hep iktidardan bahsediyoruz da peki ana muhalefette bu vizyonu görüyor muyuz?

Görmüyoruz arkadaşlar.

Onun için biz buradayız, onun için bir aradayız.

Biz bunlara bırakmayacağız.

Biz çözeceğiz, biz.

Dalga dalga büyüyeceğiz.

Yeter ki birbirimize kenetlenelim.

Yeter ki saflarımızı sıklaştıralım ve aynı hedefe doğru emin adımlarla ve hep beraber yürüyelim.

Türkiye'nin ihtiyacı hamasi nutuklar değildir; adalettir, liyakattir;

Allah'ın verdiği akıllı kullanmaktır.

Ve biz bu ülkeye akıllı da, adaleti de, liyakati de yeniden hâkim kılmaya kararlıyız.

Bu düzen değişecek.

Milletin iradesiyle değişecek.

Er ya da geç değişecek.

Çünkü bizde geri adım yok.

Biz varız, buradayız, hep beraberiz.

Göreceksiniz inşallah beraber başaracağız.

Milletimizi aydınlık yarınlara biz kavuşturacağız, biz.

Yok arkadaşlar yok, inanın yok ya! Bu ülkede bir kimlik siyaseti tutturmuşlar gidiyor.

“Bak” diyor, “sen şucusun” diyor, “ben de şucuyum” diyor. “Onun için bana oy ver” diyor.

Ya arkadaş, sen şucusun bucusun, bu ülke için ne yapacaksın? Bir koy ortaya ya!

Bir söyle bakayım, ne yapacaksın? Hangi sorunu nasıl çözeceksin?

Adil olacağız. Liyakatli kadrolarla, istişareyle bu ülkeyi yöneteceğiz.

Konuşunca doğruyu söyleyeceğiz. Söz verince tutacağız. Emanete asla hıyanet etmeyeceğiz.

Şeffaf olacağız ve her daim hesap vermeye hazır olacağız.

Değerli Arkadaşlar,

Son olarak Suriye'deki gelişmelere de değinmek istiyorum.

Bakın bir haftadır gerçekten çok önemli gelişmeler oldu Suriye'de.

Öyle görünüyor ki, önümüzdeki haftalar da çok hareketli geçecek.

Suriye hükümeti ile sahadaki gruplar arasında, bölgenin geleceğini belirleyecek kritik bir müzakere süreci yürütüldü.

Biz bu süreci, başından beri çok dikkatli bir şekilde takip ettik.

Konuşulan başlıklar arasında; Suriye'deki Kürt nüfusun vatandaşlık haklarının tanınması, kültürel hakların yasal güvenceye kavuşturulması ve yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gibi maddeler de vardı.

Suriye hükümetinin yayınladığı Kararname ile; Kürtlerin vatandaşlık hakkının tanınması, anadil ve kültürel hakların yasal güvenceye kavuşturulması, Nevruz'un milli bayram ilan edilmesi;

Suriye'nin toplumsal barışı için atılmış gerçekten önemli tarihi adımlardır.

Tabii bu adımların sadece bir başkanlık kararnamesi değil, anayasaya da dercederek mümkün olan en üst hukuk normu güvencesine de kavuşturulması gerekir.

Ancak, Suriye hükümeti ülkenin toprak bütünlüğünü ve "tek devlet, tek ordu" "milli ordu" prensibini esas alan bir entegrasyon teklif ettiğinde; YPG bu uzlaşmayı reddetti.

"Devlet içinde devlet" olma iddiasından vazgeçmedi.

Bugün sahaya baktığımızda, Fırat'ın doğusunda örgütün kontrol ettiği alanların hızla eridiğini, sınır hatlarının ve kritik yerleşim bölgelerinin Suriye Ordusu'nun kontrolüne geçtiğini görüyoruz.

Bazıları bunu sadece askeri bir operasyonun sonucu olarak görebilir.

Ancak sahayı izlerken meselenin aslında sosyolojik boyutunu iyi okumak gerekir.

Kendisine "Suriye Demokratik Güçleri" adını vererek yıllardır var olma iddiasında olan bir yapının, bugün ne kadar hızlı çözüldüğünü ve niçin bu kadar hızlı çözüldüğünü de iyi analiz etmek zorundayız.

Bunun cevabı nettir: Meşruiyet.

Bölgenin yerel dinamikleri, Arap aşiretleri ve örgüt baskısından bunalan sivil halk, tercihinin "kaos" ile "devlet otoritesi" arasında yapmak zorunda kaldı ve ibreyi devlet otoritesi otoritesinden yana kullandı.

Sınır hattındaki aşiretlerin taraf değiştirmesi, şehirlerin neredeyse tek kurşun atılmadan el değiştirmesi; taşıma suyla dönen değirmenlerin durduğunun ispatı oldu.

Bir yapı, sırtını halka değil de, sadece yabancı güçlere dayıyorsa, o dış destek çekildiği anda, bir anda dağılmaya mahkumdur.

Ancak burada Suriye hükümetine de dostane bir tavsiyede bulunmak, bölgesel sorumluluğumuzun gereğidir.

Sahadaki askeri momentumun yarattığı özgüven, diplomatik akli perdelememelidir.

Bundan sonra atılacak adımlarda hedef, kalıcı bir istikrarın sağlanması olmalıdır.

Hatırlarsınız; zamanında SDG'yi uyarmıştık. "Sakin ha İsrail'e, ABD'ye sırtını dayayarak hareket etme" demiştik.

Bakın arkadaşlar, tarih 8 Aralık'ta 2024 Esat rejimi düştü, değil mi? Ben de 9 Aralık sabaha bir canlı yayındayım ve konu çok taze. Haritayı açmışız, konuyu anlatmaya çalışıyoruz. Bir bakıma olanları milletimize tercüme etmeye çalışıyoruz.

Ben o canlı yayında çok açık bir şekilde ifade etmiştim. Demiştim ki: "Sakin ha, SDG sırtını başkalarına dayamasın."

Afganistan'da olanlara bakın, başka yerlerde olanlara bakın. Bu elin adamına sırtınızı dayadığınızda bakarsınız bir anda yok olmuş, bir anda işiniz bitmiş.

Şimdi de o kadar kuvvetli olmasa da benzer bir hatırlatmayı, Suriye hükümetine yapmakta da fayda görüyorum.

İleride, ABD yönetimi hızlı bir şekilde tekrar bir tutum değişikliğine giderse, bu durum Şam'ın tesis etmeye çalıştığı otoritede sarsıntılara yol açmamalıdır.

Sayın Şara ve hükümeti, meşruiyetini, gücünü, sadece ve sadece Suriye halkından almalıdır;

Arap'ıyla, Kürdüyle, Türkmen'ıyla, Hristiyan'ıyla, Sünni'siyle, Alevi'siyle, Dürzi'siyle ve bütün gruplarıyla tüm Suriye halkından meşruiyetini almalıdır.

Bu da, hukukla olur, adaletle olur.

Eşit vatandaşlık ilkesiyle olur.

İnsan haklarına saygıyla olur, özgürlükleri yaşatarak olur.

Suriye'nin tüm renklerinin yönetimde temsil edilmesiyle olur.

Suriye'nin kaynaklarının tüm toplum tarafından adil paylaşılmasıyla olur.

Çoğunluğun azınlıklara tahakküm etmediği, azınlıkların başının dik, haklarını tam kullandığı bir ortam sağlamakla olur.

Ve en önemlisi demokrasiyle olur, demokrasiyle.

Evet, şeffaf seçimlerle halkın iradesinin egemen olduğu bir devlet yönetimiyle olur.

Bakın, “Suriye” deyince seçim ifadesini hiç duymuyoruz, değil mi?

Yani bunu da artık yavaş yavaş konuşmaya başlamanın zamanı geldi.

Çünkü bu iktidar, hakimiyet gücü çok uzun süre kullanıldığında insanları bozabiliyor.

İşte o noktaya gelmeden, önden demokratikleşme taahhütleri vererek ve önden seçim takvimlerini bugünden belirleyip, açıklayarak bir demokrasi perspektifi vermenin de Suriye’de artık zamanı geldi.

Aylarla ifade edilmese de birkaç yılda uygulanabilecek, gerçekçi bir seçim takvimi Suriye’de açıklanmalıdır.

Ben 9 Ekim’de biraz önceki ifadeleri kullandığımda insanlar “Ya bir dakika ne oldu?” diye biraz şaşırılmıştı. Hani “Çok mu ileriye konuşuyor acaba?” diye.

Evet, bugün de seçim belki Suriye için çok ileriye konuşma anlamına gelebilir ama konuşmak lazım arkadaşlar, konuşmak lazım.

Hristiyan’ıyla ki bakın, Hristiyanları unutuyoruz, Suriye’de %10’luk bir toplumdur. Örgütlü olmadıkları için fazla duymayız Hristiyanları ama Suriye halkının %10’u Hristiyan’dır.

Sünni’si vardır, Alevi’si vardır.

Araplar evet çoğunluktadır ama Kürdü vardır, Türkmen’i vardır, başka etnisiteler vardır. Bütün bunların adil bir şekilde iradesini yansıtacağı bir seçim ve yönetim modeli mutlaka oluşmalıdır.

Şunu da hemen ekleyeyim: Seçim, oylama falan diyoruz ama temel haklar arkadaşlar, oylamaya tabi tutulmaz.

Yani siz bir azınlığın hakkını çoğunluğa oylatarak o azınlığın hakkını elinden alamazsınız, öyle bir şey yok.

Azınlıkların hakkı sağlam anayasal güvenceyle temin edilir, tanınır ve korunur. O kadar. Oylatamazsınız.

Ha oylama, kim yönetsin, nasıl yönetimin oylamasıdır, o kadar...

Onun için artık Suriye’de seçim takvimi konuşmanın zamanı gelmiştir.

Bu, sahadaki toplumsal siyasi gerginlikleri de azaltır ve insanlara bir demokrasi perspektifi verir

Değerli arkadaşlar,

Ülkenin yönetimine talip olan ve iktidar sorumluluğunu şimdiden omuzlarında hisseden bir hareket olarak, önümüzdeki günlerde Suriye’de karşılaşabileceğimiz üç temel senaryoya ve riske dikkat çekerek sözlerime son vermek istiyorum.

Birinci risk; meskûn mahallerde çatışma ve insani kriz riskidir.

Biliyorsunuz dün akşam saati itibariyle dört günlük süre verildi. Bu dört günde o yaparsanız yapın, yapmazsanız şöyle olur, böyle olur falan... Tamam, karşılıklı bunlar müzakere edilir ama örgüt, kırsal alanda kaybettiği mücadeleyi, yoğun nüfuslu şehir merkezlerine taşıma eğiliminde olabilir. Bunun örneklerini dünyada çok görmüşüzdür.

Şehir merkezlerinde sivillerin kalkan yapıldığı bir "meskûn mahal çatışması", büyük yıkımlara ve insani trajedilere yol açabilir.

Dolayısıyla Suriye’deki tüm taraflara çağrımız şudur: Tüm taraflara, Suriye hükümeti dahil.

Şehirleri asla enkazlara döndürmeyin. Masum sivillere, kadınlara, çocuklar zarar vermeyin. Konuşarak çözün ya, oturun konuşun.

Hayır, elinde silah olanlar karşılıklı "Ben sana şunu yaparım, sen bana bunu yaparsın." Tamam da, ya şöyle silahları koyun, konuşun ve makuliyetle çözün.

İkinci risk; "İŞİD şantajı"dır.

Köşeye sıkışan bazı YPG unsurları, elindeki İŞİD tutuklularını serbest bırakarak, bir "kaos şantajı"na başvurma eğiliminde. Bu, sadece Suriye’nin değil, Türkiye’nin ve bölgenin güvenliğine dönük gerçekten asimetrik bir tehdittir. Bu hapishanelerin güvenliğinin bir şantaj unsuru olarak kullanılmasına asla izin verilmemelidir.

Hapishanelerin kontrolünü merkezi hükümete vereceksiniz, bu kadar. "Bana şunu vermezsen buradaki İŞİD’lileri salıveririm ha!" Böyle bir şey yok ya arkadaş, kendine gel, ne yapıyorsun yani?

Üçüncü ve en kritik risk; sınır provokasyonlarıdır

Bilhassa son 48 saatte, Nusaybin-Kamışlı hattındaki hareketliliği büyük bir endişeyle takip ettik.

Türkiye'nin iç barışının, sınırın öte yanındaki bu örgüt tarafından tehdit edilmesine göz yumamayız, arkadaşlar. Böyle bir şey yok.

Türkiye'de hiç kimse de bu işe kendisini alet etmemelidir.

Hele hele, bayrağımıza elini uzatmaya cüret edenler, provokasyon yapanlar şunları iyi bilsin:

Ay yıldızlı bayrağımız bizim onurumuzdur, gururumuzdur;

Bayrağımız; bağımsızlığımızın, egemenliğimizin, köklü devlet geleneğimizin bir sembolüdür.

Ancak gerçek devlet olanlar bunu bilir.

Dünyanın dört bir köşesinde nice insan, zulme uğradığında, o bayrağın altına sığınmıştır.

Onlarca ülkede bu olmuştur. Ben bizzat müşahade ettim, kaç ülkede şu anda bizim askerimiz vardır, burada bayrağımız vardır omuzlarında.

Niçin oradalar? Barış için, istikrar için oradalar.

Esad rejimi Suriye'de kendi vatandaşlarını katletmeye başladığında, Suriye'den kaçan insanlara kucağını açan yine o ay yıldızlı bayrak olmuştur.

Dört milyon insana ay yıldızlı bayrak kucağını açmıştır.

Bayrağımıza el uzatan her kimse, hak ettiği en ağır cezaya da çarptırılmalardır.

Değerli arkadaşlar,

Suriye'de kartlar yeniden dağıtılırken, Türkiye "izleyici" değil, tavsiyelerine değer verilen bir "kurucu akıl" olmak zorundadır.

Suriye'deki gelişmeler bizim için sadece bir dış politika meselesi değildir.

Bazılarının dediği gibi ne işimiz var Suriye'yle; biz arkamızı dönelim, kendi işimize bakalım diyemeyiz.

Böyle bir şey yok.

Sınırımızın ötesindeki otorite boşluğunun dolması ve güvenlik risklerinin ortadan kalkması, Türkiye'nin kendi içindeki "Terörsüz Türkiye" hedefine ulaşmasının önündeki en büyük engeli de kaldıracaktır.

Bakın inşallah orada sükûnet bir sağlansın, burada kendi iç sürecimizin nasıl rahatlayacağını, nasıl önünün açılacağını hep beraber göreceğiz. Bu olacak.

Dışarıdaki tehdit ve "devlet içinde devlet" hayalleri sona erdiğinde, içerideki çözüm iradesi üzerindeki ipotek de kalkacaktır.

Hala vatandaşlarımız bu süreçle ilgili "Acaba olur mu?" diye soru işaretleri taşıyor ya, inanın bunların çok hızlı bir şekilde bu soru işaretleri ortadan kalkacaktır.

Bizler, bu sürecin takipçisi olmaya ve yapıcı önerilerimizle Türkiye'nin yolunu aydınlatmaya devam edeceğiz.

Hepinizi tekrar saygıyla sevgiyle selamlıyorum,

Sağ olun, Var olun diyorum.